

in gratia, & altera in peccato, illa nec detrahetur ad inferos
ed quod sunt diuina aut beata, nec detrahetur ad Caelum, ex eis autem
aut peccati, quod igitur faciendo de illa? ut ne, simul punien-
do in inferno, et inuocanda Caelo?

Res ad hoc, tunc exercenda, et opus
illius aut, que potentia erit, hoc enim traheret aliquid violentum quocum-
que vellet ad modum quo exerceret, casu quo duplex hoc eodem cate-
na liquetur: unde si anima, volens ambulare et silentio, hoc ambu-
laris, et non sedet, quod si utraque anima, erit equi potens, et neutra que-
ratur altera, neutrum fiet titulus rationis alterius.

Titulo autem
gratia, altera ex rebus vultis debet poni, qualis ponenda est Deus
detrahet. Posterea vult potest, in illo casu, Deus magis animam, subordinatu-
am voluntati alterius. Sed 2°, non alius, nisi, Deus qui ultra conditionem
premitur detrahetur Caelo, magis illi, ob meritum aut vultu: ad vero pecca-
tibus, et punietur in inferno, et alio capite de non factis. vult
punietur sine capite, ut de facto punietur Angeli mali: quod
animam, quilibet anima, suo capite retinenda sit, solum est in hac figura
ex licetis Dei, in, in alia.

Tandem obuia, quod facta cadaveris et facta
gratia, et hac ratio, non, inopabili, erit, et qualibet alia, unde po-
tenti, in materia, facta vultu, et facta cadaveris, vultu duplex opus
hoc, qui denotatur vultu, et cadaveris, non, animam vultu, et mortuus,
quod, denotat mortuam requirit erit, magis facta vultu, et talis, necesse
in ducitur.

Ad modum quo, si ponentur in eadem anima, gratia et peccato,
ea anima, non, denotatur Deo peccato, quod, ad hanc denotat vultu
peccati necesse, que non, ducitur: quod si, licet facta cadaveris, et talis
erit, inopabile magis facta vultu, tunc, tunc facta, et pote erit, in-
opabile, tunc, non, poterunt, sicut neque, licet, et tenent ob eandem
ratio.

Obuia 2°, quod, dicitur receptionem vultu facta in materia, non, uge-
rare vultu, non, opus, vultu facta, parit, licet, dicitur et in quocumque

eventu debet magis aliquis facta. tunc hoc intelligitur de facta con-
diti ab alia non, de facta in gratia alia: unde coexistit dupli-
cis facta in eadem materia, non, et naturalis. 3°, quod, de facta non, facta
alia maneret in gratia in qua erat antea, 2°, recte quod, dicitur
non, 2°, obuia: tunc enim, non, vultu agens superuacua, quod
antea vultu.

Obuia 2°, quod, in casu, in facta, duplex magis ab
vna facta, licet, detrahetur vultu facta ad vultu magis, facta abote non
corruptetur: non, enim, deficiet abote, ad vultu respectu per defectu
vultu, ad talem magis. 3°, talem casum, vultu vultu, vel
per hoc quod, ponatur, in duplici materia anima, vultu, per hoc quod, facta
materia, detrahetur a Deo, per hoc quod, simul, detrahetur ex vultu
que materia: unde, sequetur facta, simul generat, et, generat.

DISPUTATIO IV. DE VNIONE. Sectio 1^a. quid sit unio, et an ditigatur, realiter ab extremis?

Unio que ex 2. pha, et diuina aliquis in vultu multiplice acci-
tur: alia, et, et vultu actiuo seu vultu, vultu vultu, vultu
aliam nexu, que actio vultu loquendo potest et vultu que vultu,
aliam est vultu vultu, que vultu vultu et vultu: aliam affectiva que
vultu vultu aliam vultu: aliam moralis, equalis vultu vultu
aut consequentia, et vultu vultu illa que, dicitur inter vultu, ad vultu
vultu vultu. Aliam dicitur actiuo, et que dicitur inter vultu, et
calem ad fabricandam domum: aliam vultu vultu, et que dicitur inter
vultu integrantem aliam vultu: aliam dicitur, vultu et vultu vultu,
vultu vultu vultu et vultu ad vultu vultu
vultu, que quidem vultu erit vultu vultu vultu vultu,
vultu, et vultu, fuerit vultu et homo.

Obuia 2°, quod, dicitur de
hac vultu vultu que in vultu erit, non, dicitur, et potest, et de facta?
vultu vultu, et, dicitur vultu in 2° ad vultu vultu vultu.
vultu vultu, quod, extrema debent esse ad minus duo, et vultu

ad se ipsos non debent unum, sed id est, quod licet dicatur unum identitatem
tuum legem, tuum magis, proprie non est unum: additur adhuc in deo
et dicitur. Ita nam deo, necesse in aliquo sero seruo deo. Sed
intellectus, quoniam dicitur unum, in deo, nam dicitur.

ca. 23. tituli partem
aversi. Unum in ipso substantiali, id est, dicitur a maiori et facta. Ita
cetera natura, scilicet, et quae nobis dicitur. Nam de aliquo dicitur
et pauca in notis. Deo, facta est, et semper efficiat, quae si sepi-
vantur, id est, dicitur unum magis et facta, id est, separabilis ab illis, quod
ab illis, id est, dicitur unum. Nam, est inconcussa, unum dicitur: de facto enim
existunt, nam et facta deo. Deo, id est, non existit eorum unum, aliter
existet de facto deo. Deo, id est, id est.

Rem 1. aduersari, unum est, idem, id est,
cum maiori et facta, si utrumque, id est, cum maiori et facta simul sumptis;
tunc, non dicitur a maiori, pro ut est cum facta, et a facta, pro ut est in
maiore, cum quae hoc modo, non existant de facto, maiori et facta deo. Deo,
ideo non existit eorum unum. Sed deo, est, existet magis pro ut est cum
facta, et facta, pro ut est in maiore, implet aliquid id est, dicitur a maiori et facta
simul tempore existentibus, non est. Sed habet intentum, cum illud
aliud, sit unum: id est, de facto, maiori et facta deo. Deo, existit
pro ut cum facta, et facta pro ut in maiore.

Rem 2. magis et facta, et in
unitate, implet unum presentem et penetrat utrumque. Sed deo,
haec unitas presentem et penetrat, ut aliquid dicitur a maiori et facta, l
non est. Sed deo, unum dicitur ab illis. Sed deo, de facto, maiori et
facta deo. Deo, sit implet presentem et penetrat. Deo, unum dicitur
substantiali est substantia; id est, illa unitas presentem est accidentem: id est, deo.

ca. 24. dicitur unum, implet presentem fuit et penetrata, in unum suo nati-
uitate, cum quibusdam legem. Sed deo, unum, quoniam eorum magis fuit unum
deo unum, non est penetrat: id est, dicitur presentem penetrat requirit etiam
dicitur in maiore. Nam, si sic potest dicitur, penetrat unum, potestque
tunc, nec deo, aliter potest magis dicitur facta, sequetur deo
non, potest nati fuit magis dicitur.

Si dicitur unum, talem presentem et facta, et maiori et facta unum
tunc, deo, l. et facta et presentem aliquid dicitur ab extremis vel non?
Sed deo, unum est dicitur. Secundum dicitur, non potest, de facto esse existentem
maiore, et facta abque tali dicitur. Rem deo, requirit unum presentem
deo, ex cuius defectu, maiori et facta licet existant, non, unum.

de, vel tale dicitur et non facta unum magis, cum facta, non est. Sed deo,
quod est unum, coenterque hoc dicitur, id est, ab extremis. Sed deo, unum
illud dicitur, dicitur aliquid dicitur, si cuius maiori et facta unum
unum, vel non? Sed deo, non potest: sic esse dicitur, magis et facta
de, se existet. Sed deo, habet intentum: nec satisfact dicitur, quod de-
cent magis et facta simul, seu implet presentem et penetrat: nam
dicitur unum presentem facta deo, deo.

Rem 3. Connotatorem, magis et
facta, et in unum, dicitur in recto presentem et in obliquo de
connotato actionem. Nam, unde maiori et facta separat, ut quibus unum
quo ad unitatem, et rectum denominationem, non, vero quo ad obliquum, et obliquum
defectum, non, potest denominationem abite unitatem.

Sed deo, l. magis et facta, et de-
nominationem unitatem dicitur aliquid aliud, presentem magis et facta unitatem
sumptis, non est. Sed deo, unum dicitur ab extremis. Sed deo, id est, deo
maiore et facta, quod separat, sunt denominationem unitatem. Si vero dicitur
implet aliquid dicitur, de obliquo denominationem deo, unum presentem: denominationem
unitatem, et adde in deo. Deo, actio non, est in deo: id est, in eam
nequit tunc tali denominationem, nec quo ad obliquum.

Rem 4. dicitur unum, est id, tunc cuius maiori et facta denominationem unum magis,
tali aium vero, nequit esse, nec quo ad obliquum existet: id est, sic potest
et dicitur deo, vel denominationem unitatem, sumpta pro facta, est facta
unum, vel non? Sed deo, cum hoc denominationem, dicitur saltem in obliquo
actionem eorum dicitur, unum non est adde in illa.

Sed deo, deo, in
quo stat tali unum? Deo, dicitur tunc in eorum, pro ut tunc
actionem, deo, item, vel tali actio tatur ad unitatem deo, sumptis

Ad 1^{am} instig, Ita mai^{or} dicitur unum: est deitate acciden^{te}. Ido^{que}
 inde noⁿ; vny et mag^{is}, et dicitur petere hanc deitate fram^{am}
 cum dicitur, huc abste^{re} ponit illi^{is} negati, inde adhuc et dicitur, et
 abste^{re} indifery. Ad 2^{am} dicitur arg^{um}: dicitur ex^{tra} defectiue Ido^{que}; inde
 dicitur noⁿ; et ad solenda, hoc modo indifery ponitur unid. Ad
 3^{am} dicitur arg^{um}, dicitur substa^{ntia} abste^{re} Ido^{que}; modum noⁿ; et ob hanc
 et, non meminit de unione.

Ad 4^{am} noⁿ cog^{it}: S. Hieronim^{us}. solum est lo-
 cutus, de p^{ro}ph^{eta} abste^{re} hos dicitur; sed que unio solum sit, necq^{ue} p^{ro}-
 tum, licet dicitur, ideo de illa mentionem, n^{on} facit; ex hoc tamen
 n^{on}, inferitur ex abste^{re} excludere; sicut licet dicat: Deus et homo uny
 et dicitur, non ideo excludit unio^{is} h^{ypo}theticeam, inter humanit^{ate}
 et dicitur.

Ad 5^{am} dicitur arg^{um}: unificaret media unio^{is}, et tunc fali^{ca} qua
 Ido^{que} et tunc fali^{ca} que, noⁿ; et dicitur dicitur altera p^{ar}t^e anti^{ca} de
 inde dicitur unio^{is}. Ita, est tunc fali^{ca} que unificandi Ido^{que}; et
 tunc fali^{ca} que noⁿ; aia et tunc fali^{ca} que, q^{ui} ipia et que ex se ha-
 bet virtutem unificandi: hoc cum, n^{on} tollit, q^{ui} media unio^{is}, tan-
 que exercit^{io}, q^{ui} sit unio^{is} et tunc fali^{ca} que sua virtute exerceat.
 hinc dare dicitur, ad illud de d^{omi}no verb^o unificante.

Ad 6^{am} dicitur arg^{um}: et velat transcendentis, id est transcendentis, idem fatus, et ex-
 tremis velat: q^{ui} dicitur: extrema habent ex se ee f. unum; sed
 unio p^{ro}cedit, et per ipso, extrema erant f. unum: q^{ui} superfluit.
 Ido^{que} dicitur, q^{ui} extrema ex se habent ee uny, et uniy et p^{ro}prietas
 unio^{is}. 2° q^{ui} non intenditur p^{ro}pter se, id p^{ro}pter aliud et acciden^{te}.
 id unio dicitur, n^{on} intenditur p^{ro}pter se, id p^{ro}pter Ido^{que}: q^{ui} et q^{ui} acciden^{te}.
 id Ido^{que} substa^{ntia}le, nequit dicitur per q^{ui} acciden^{te}. q^{ui}.

Ad 7^{am} dicitur arg^{um}: et velat transcendentis sui ad extrema
 Ido^{que}; extremis inter se noⁿ; sic ee, ut velat p^{ro}minentis: unde
 dicitur unio, noⁿ cog^{it}. Ad 8^{am} dicitur arg^{um}: dicitur mag^{is}. habent ex se ee uny
 entitate et mag^{is} Ido^{que}; ee uny p^{ro}prietate dicitur, seu dicitur, per

ph^{ilosoph}o^{rum} dicitur noⁿ: probat nil erunt, aliud ee, et, ee uny, unitali
 Ido^{que}, et aliud ee uny, unite transcendentis, seu substa^{ntia}le.

Ad 9^{am} dicitur arg^{um}: extrema p^{ro}prietate unum ex p^{ar}t^ebus, ee dicitur:
 2° habent ex se: unde, uny, adste^{re}, n^{on}, ee idem ee uny, et ee
 unum: aliud enim et uniy, et aliud uniy: sic Deus, n^{on}, habet
 unio^{is}, habet tam unum. Ad 10^{am} dicitur arg^{um}, id p^{ro}pter aliud
 adste^{re} dicitur Ido^{que}; mag^{is} solum dicitur noⁿ; et eisdem tunc, dicitur
 unio, noⁿ cog^{it}, imo p^{ro}terius in ipia f^{ra} substa^{ntia}le, que intenditur
 p^{ro}pter Ido^{que}.

Ad 11^{am} dicitur arg^{um}: p^{ro}prietate p^{ro}prietate unio^{is}, et p^{ro}prietate unio^{is}
 mag^{is} dicitur, mag^{is} ee unio^{is} f^{ra} q^{ui} superfluit unio^{is} dicitur: unde
 dicitur, q^{ui} mag^{is}, et p^{ro}prietate unio^{is} et p^{ro}prietate unio^{is}, sunt p^{ro}-
 se p^{ro}prietate unio^{is} et unio^{is}: q^{ui}. Ad app^{ro}prietate unio^{is}, mag^{is} in uny
 uny: uny ee, p^{ro}prietate unio^{is} unio^{is}, et non p^{ro}prietate unio^{is} talis ach-
 uny, que ee unio^{is} dicitur a mag^{is} ee f^{ra}.

Ad 12^{am} dicitur arg^{um}: ad p^{ro}prietate unio^{is}
 anti^{ca} noⁿ cog^{it}, et unio^{is}: Ita ee p^{ro}prietate unio^{is}, et sit in loco, et locus
 p^{ro}prietate unio^{is}, et in ipia sit res: item, res ee p^{ro}prietate unio^{is} et sit
 in tempore, f^{ra} p^{ro}prietate unio^{is}, et referatur ad uny; id nihilominus
 per hoc, unio^{is}, unio^{is}, et velat, sit q^{ui} dicitur a res et loco dicitur: q^{ui}
 p^{ro}prietate unio^{is}, sit, mag^{is} ee f^{ra} dicitur, p^{ro}prietate unio^{is} p^{ro}prietate unio^{is}: sunt
 p^{ro}prietate unio^{is} et unio^{is} et q^{ui} Ido^{que} et unio^{is} et que neg^o.
 vel abste^{re}, sit p^{ro}prietate unio^{is} et actus, q^{ui} unio^{is} sit unio^{is} Ido^{que}; in
 actu dicitur, q^{ui} unio^{is}, non sunt indifery neg^o.

Hic, et dicitur dicitur unio^{is}
 uny, que f^{ra} p^{ro}prietate unio^{is} obste^{re}, q^{ui} et f^{ra} dicitur unio^{is} unio^{is}
 n^{on}, referatur q^{ui} unio^{is} h^{ypo}thetice unio^{is} in illo, id referatur, q^{ui}
 respectu talis unio^{is}, sit uny uny unio^{is}, unde quoniam unio^{is}
 h^{ypo}thetice unio^{is} referatur in unio^{is}, dicitur, ee, ab illo et ab huma-
 unio^{is}. Obste^{re} item, unio^{is}, n^{on}, tunc p^{ro}prietate unio^{is} ee f^{ra} uny unio^{is}, co-
 locis, q^{ui} nec referatur ee illo, nec in illo referatur, idq^{ue} nec illi.

intra. vno aum, hypotatica pnce intra: unde potest ee fa
ma.

Arg. 1. pota actioe edicora ponitur fmg dependere a ma,
tanqug a caa maali. Id fmg ita dependere a ma, et fmg vna
mag: qd vno dita, n requiritur. Mar videtur certa, qd eductio
nt pmo fmg, dependet a sua caa maali. Ap. vna: fmg dependere
a caa maali, est fmg accipi in ma; d hoc ita nequit quon vna
atur mag: qd.

Pulchrum sane argutus, dionu ingenio spmily, et qua
m faba, vnae accente, eduoq dte. vnaalis, bae, i adntu u ey vnde.
Dico, exp. maum: ponitur fmg dependere f. a ma n fmg depen
dere e fctive, aut dntu se a vna dte, d dntu ad dntu qd dntu
fra, n, dependet a ma, per actioe, tanqug per vna fmg, id sly
connexte, qtenus actio dntu dntu u vnae, aut e fctive, qtenus ad
actioe, habet fmg exigue vnae, per quz f. dependet a ma.

Arg. 2.
2. 2. acaty: n caatur entay modalis: dita ab extremis, totu dice
retur modalis: d n dntu: exp. d. sequela: ut totu dicatur pntu
saltem demonare, sufficit qd aliqua pars illuy sit pnta; ad entay
modalis d pntu dntu: qd. f. n vno est modus, n, potest dntu
pntu vnae, quon pntu extrema, nec extrema dntu, quon
dntu vnae: qd n vno est modus, qponitur dntu dntu.

Adar
guty, no ma, ad cury pntu. dntu pntu, no cog, dntu dntu et qd
de rae modi, est eon, ee afctus alieu, pntu que actualz dntu
rei indifctus, qd n habet dntu, lit, habeat aliquz pntu moda
lem; ut vero totu dicatur generaty sufficit, qd pntu n actioe
generaty, qd que totu dntu, lit, n, qd eon pntu generaty pntu
natus n, talis actioe, dntu generaty aliqua tantu, eon parte di
tue generaty.

Ad. Haec dntu vna, n potest dntu dntu ee ante
ad suz libez dntu n: coenter et lex supoe illuy dntu, et

no cog, neque ee, et 2. dntu dntu, qd ex supoe qd dntu po
breve mag, necessitatur ad pntu dntu, sicut nec ee dntu
illud, ad ex supoe qd dntu pntu dntu, tenetur pntu ad
dntu, qd mag, ante ad suz dntu potest dntu dntu dntu
ponere. Nota qd hce dntu dntu dntu, dntu, qd nec di
vntu potest ma exigue vna: vna ex eo qd dntu pntu
mag, necessitatur ad pntu dntu.

Replab: 1. qd n, implat crea
tura eon. pntu pntu alieu; d ex hoc, vna pntu sequentia
neque implat crea eon. pntu existet oia pntu, qd
et ab dntu: qd. 2. repat, caura indntu dntu eon. pntu dntu
per vna dntu: qd repat entay modalis necessitatur dntu ad pntu
alieu.

Ad 2. repat, dntu cog, et n mag subuonit, cury falsitas
patet in hac dntu: dntu eon. pntu dntu, n, coexistere
suz carey: qd pntu est caura pntu eon. pntu, nullz aliz carey
coexistere dntu, qd, hce nulla est pntu, ita neque illa. Ad
2. poterat ex dntu. Haec nati any, q. u. ut libez dntu, talz
creay pntu, necessitatur illz dntu, talz est eon. pntu
eo dntu, no cog, dntu est, qd illa creatura, n, pntu in quo
libet dntu, dntu, in quon dntu, vntu, pntu dntu tan modus
quz rep, aum est modus.

Sectio II. quotuplex sit vno et in quo subto re
cipiatur?

Eximius. Noter dntu. 1. mephe, sec. 2. Narguay et mnuen aliu
dependunt, vnae in dntu dntu: dntu dntu, que pro it se
tenet ex pte mag dntu maaliatio, dntu it se tenet ex parte
fmg dntu dntu, sicut eadem actio pntu, qtenus se tenet ex
pntu apentis, dntu actio, et qtenus se tenet ex pte pntu dntu
pntu. Dntu aum, dntu vnae, vna qua ma vntu fmg, et
dntu maaliatio, altera qua fmg vntu mag et dntu dntu
propugnant dntu fmg omney, dntu dntu et aliu.